

01076103, 01076104
Programming Fundamental
Programming Project

Function

Function

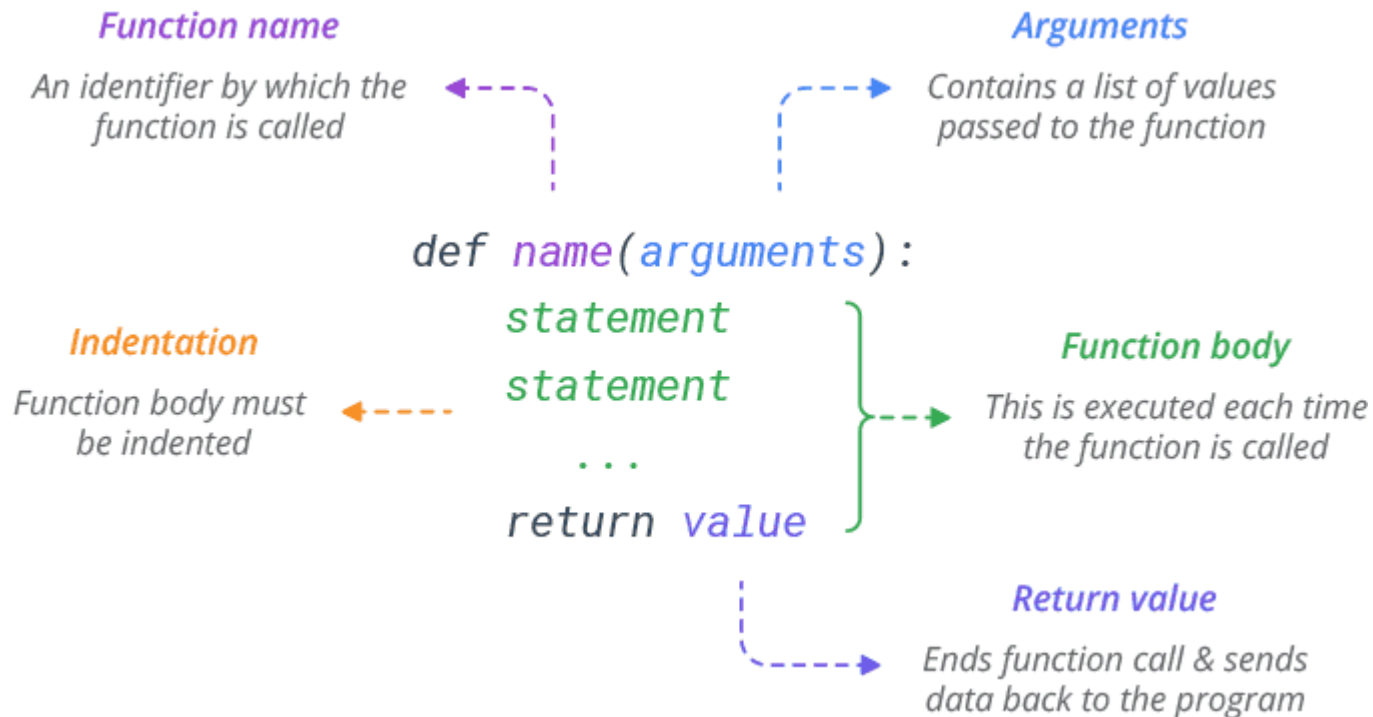
- ในการทำงานบางอย่างที่ต้องการทำงานซ้ำๆ เราสามารถสร้างเป็น Function ได้
- ปกติใน python มีฟังก์ชันให้ใช้งานมากอยู่แล้ว
- <https://docs.python.org/3/library/functions.html>

Built-in Functions			
A abs() aiter() all() any() anext() ascii()	E enumerate() eval() exec()	L len() list() locals()	R range() repr() reversed() round()
B bin() bool() breakpoint() bytearray() bytes()	F filter() float() format() frozenset()	M map() max() memoryview() min()	S set() setattr() slice() sorted() staticmethod() str() sum() super()
C callable() chr() classmethod() compile() complex()	G getattr() globals()	N next()	T tuple() type()
D delattr() dict() dir() divmod()	H hasattr() hash() help() hex()	O object() oct() open() ord()	V vars()
	I id() input() int() isinstance() issubclass() iter()	P pow() print() property()	Z zip()
			_ __import__()

Function

- แต่เราก็สามารถสร้าง User defined function ขึ้นใช้เองได้
- รูปแบบของการเขียน Function

Function

- ตัวอย่าง จะเห็นว่า function ช่วยเรื่อง reuse ได้ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของการเขียนโปรแกรม ฟังก์ชันจะรับค่าได้ เรียกว่า argument

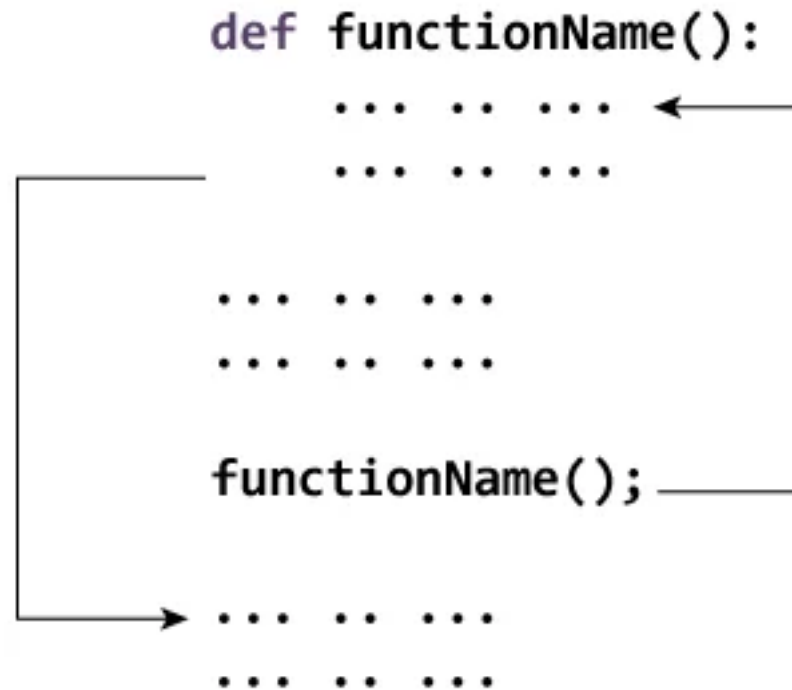
```
main.py x
1 ▼ def hello(name):
2     # code ที่อยู่ใน function ต้อง indent
3     """
4     Function to print ส่วนนี้เรียกว่า
5     docstring เอาไว้อธิบายการทำงานของ
6     function
7     """
8     print ("Good afternoon, " + name)
9
10    hello("John")
11    hello("Bob")
```

```
Console Shell
Good afternoon, John
Good afternoon, Bob
❏
```


Function

- การทำงานของ function

Function

- กรณีที่มีการส่งค่ากลับ จะใช้คำสั่ง return

```
main.py x
1 ▼ def is_even(n):
2 ▼     if (n%2==0):
3         return True
4 ▼     else:
5         return False
6
7 print("1 is even:",is_even(1))
```

Console Shell

```
1 is even: False
>
```

- กรณีฟังก์ชันไม่ซับซ้อน จะเขียนย่อๆ ก็ได้

```
main.py x
1 ▼ def is_even(n): return True if n%2==0 else False
2
3 print("1 is even:",is_even(1))
4
```

Console Shell

```
1 is even: False
>
```


Function

- สมมติเราจำเป็นต้องเขียน function `is_odd()` เพิ่มเติมจะเขียนอย่างไร
- เราจะเขียนแบบนี้ก็ได้

```
main.py ×  
1 ▼ def is_odd(n):  
2 ▼     if (n%2==1):  
3         return True  
4 ▼     else:  
5         return False
```

- แต่โปรแกรมมีลักษณะที่คล้ายกับ `is_even` ซึ่ง developer ที่ดีพึงหลีกเลี่ยง ดังนั้นเราจะเขียนแบบนี้ ซึ่งจะสั้นกว่า และมีการ reuse

```
7 ▼ def is_odd(n):  
8     return not(is_even(n))
```


Function

- การใช้ function จะทำให้โปรแกรมอ่านง่ายขึ้น (clean code) เช่น โปรแกรมที่แสดงเฉพาะเลขคู่ใน list ถ้าแยกส่วนตรวจสอบออกมา โปรแกรมจะดูง่ายขึ้น

```
main.py × +  
  
1 ▼ def is_even(n): return True if n%2==0 else False  
2  
3 ▼ def is_odd(n): return not is_even(n)  
4  
5 lst1 = [1,2,3,4,5,6,7,8,9]  
6  
7 ▼ for num in lst1:  
8 ▼     if is_even(num):  
9         print(num)  
10
```


Function

- โปรแกรมรับค่าตัวเลข และบอกว่า เป็น square number หรือไม่ โดยทำเป็นฟังก์ชัน `is_square` คือ เป็นตัวเลขกำลังสองของเลขอื่นหรือไม่

```
main.py x
1 def is_square(n):
2     for i in range(n):
3         if (n==i*i):
4             return True
5     return False
6
7 print(is_square(-1))
8 print(is_square(0))
9 print(is_square(4))
10 print(is_square(5))
11 print(is_square(25))
```

Console Shell

```
False
False
True
False
True
>
```


Function

- บางกรณีต้องมีการ Return หลายค่า
- เช่น จะเขียนโปรแกรมที่ใส่จำนวนเงินแล้ว Return มูลค่าสินค้า กับ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

```
main.py x
1 ▼ def price_with_vat(amount):
2     vat = amount * 7 / 107 #
3     price = amount - vat
4     return price, vat
5
6 print(price_with_vat(107))
7 p, v = price_with_vat(214)
8 print("p = ", p)
9 print("v = ", v)
```

```
(100.0, 7.0)
p = 200.0
v = 14.0
```


Function

- เนื่องจากตัวแปรของภาษา Python เป็น Duck Typing หรือ Dynamic Typing ดังนั้นต้องตรวจสอบโปรแกรมให้ดี ไม่เช่นนั้นอาจเกิดผลที่ไม่ต้องการได้

```
main.py x
1 def alpha(a, b):
2     c = a + b
3     print(c)
4
5 alpha(5, 3)
6 alpha("rain", "bow")
```

Console

```
8
rainbow
>
```

- จะเห็นว่าฟังก์ชันทำงานถูกต้อง ในการเรียกใช้ทั้งสองครั้ง แต่ผลการทำงานต่างกัน โดยการเรียกครั้งแรกเป็นการบวก แต่การเรียกครั้งที่ 2 เป็นการ concatenate

Function

- ในกรณีที่มี parameter หลายตัว มีความเป็นไปได้ว่าอาจใส่สลับกันมา เพื่อป้องกันไม่ให้ใส่สลับกัน อาจใช้วิธีระบุชื่อตัวแปรตอนเรียกก็ได้ (named argument)
- เราสามารถเริ่มใช้ named argument ตอนไหนก็ได้ แต่ argument หลังจากนั้นต้องเป็น named argument ด้วยทั้งหมด (ก่อนหน้านี้ ถือว่าเรียงตามลำดับ)

main.py ×

```
1 ▼ def price_with_vat2(amount, vat_rate):  
2     vat = amount * vat_rate / (100+vat_rate) # 107 * 7 /107  
3     price = amount - vat  
4     return price, vat  
5  
6 print(price_with_vat2(amount=107, vat_rate=7))  
7
```

Console

Shell

(100.0, 7.0)

Function

- ในบางกรณีที่พารามิเตอร์บางตัวมักเป็นค่าใดค่าหนึ่งบ่อยๆ อาจกำหนดให้มีค่า default argument ได้
- จากรูปจะเห็นว่า vat_rate มักจะเท่ากับ 7% ดังนั้นจึงกำหนดว่าถ้าไม่ได้ส่งค่าเข้าไป จะถือว่า = 7%
- แต่การใช้ default argument จะต้องเป็นพารามิเตอร์ตัวหลังสุดเท่านั้น

main.py ×

```
1 ▼ def price_with_vat2(amount, vat_rate=7):  
2     vat = amount * vat_rate / (100+vat_rate) # 107 * 7 /107  
3     price = amount - vat  
4     return price, vat  
5  
6 print(price_with_vat2(107))
```

Console Shell

```
(100.0, 7.0)  
✚ □
```


Function

- บางฟังก์ชัน อาจไม่สามารถระบุจำนวน argument ที่แน่นอนได้ กรณีนี้จะเรียกว่า Arbitrary Arguments
- ภาษา Python มี feature ที่รองรับกรณีนี้ไว้ ตามแสดงในตัวอย่าง

```
main.py ×
1 ▼ def greet(*names):
2     """This function greets all
3     the person in the names tuple."""
4
5     # names is a tuple with arguments
6 ▼   for name in names:
7       print("Hello", name)
8
9
10  greet("Monica", "Luke", "Steve", "John")
11
```

Console

```
Hello Monica
Hello Luke
Hello Steve
Hello John
>
```


Function

- ในการส่งพารามิเตอร์เข้าไปในฟังก์ชัน เป็นการส่งตำแหน่งเข้าไปใน function เช่นจากรูปจะเห็นว่า argument ของฟังก์ชัน คือ a กับ b จะถูกกำหนดให้ชี้ไปที่ x และ y

```
x = 10  
y = 'a'
```

```
my_func(x, y)
```

```
def my_func(a, b):  
    # code here
```

Module Scope

x

y

10

'a'

0xA13F

0xE345

Function Scope

a

b

Function

- **Exercise 5.1** ให้เขียน function ชื่อ `day_of_year(day, month ,year)` โดยมีการคืนค่า คือ `day_of_years` เป็นวันที่ลำดับที่เท่าใดของปีคริสตศักราช `year`
 - ปีที่เป็น Leap Year เดือนกุมภาพันธ์จะมี 29 วัน
 - ให้สร้างฟังก์ชัน `is_leap` เพื่อตรวจสอบ leap year แยกออกมา และให้ฟังก์ชัน `day_of_year` เรียกใช้ `is_leap` อีกที

Function

- การออกแบบโปรแกรมที่ดี พยายามให้โปรแกรมแต่ละส่วนสั้นและอ่านง่ายที่สุด ดังนั้นจึงต้องพยายามแยกส่วนโปรแกรมออกเป็น ฟังก์ชันย่อยๆ ให้มากที่สุด
- แต่ละฟังก์ชันควรมีหน้าที่เฉพาะ และ เสร็จในตัวเอง เช่น ฟังก์ชัน `is_leap` ที่แม้จะเป็นฟังก์ชันเล็กๆ แต่ก็ช่วยให้โปรแกรมอ่านง่ายขึ้น และ ซับซ้อนน้อยลง
- มีผู้ให้แนวทางปฏิบัติว่า แต่ละส่วนของโปรแกรมควรรยาวประมาณ 15 บรรทัด จะทำให้โปรแกรมอ่านง่าย

Function

- **Exercise 5.2** จากโปรแกรม 5.1 ให้เขียนฟังก์ชัน เพิ่มเติมเป็น `date_diff`
 - รับข้อมูลในรูปแบบ “dd-mm-yyyy” เช่น

`date_diff(“1-1-2018”, “1-1-2020”) จะได้ 731 วัน`
`date_diff(“25-12-1999”, “9-3-2000”) จะได้ 76 วัน`
 - ให้เขียนฟังก์ชัน `day_in_year` โดยจะส่งค่าจำนวนวันของปี (365 หรือ 366) โดยรับข้อมูลเป็น ปี
 - ส่งคืนข้อมูลเป็นจำนวนวันตั้งแต่วันที่แรก จนถึงวันที่สอง โดยรวมทั้ง 2 วันนั้นเข้าไปด้วย
 - ให้สมมติว่าวันแรก จะต้องมาก่อนวันที่สองเสมอ ดังนั้นไม่ต้องตรวจสอบ

Function

- **Exercise 5.3** จากโปรแกรม 5.2 ให้เขียนฟังก์ชัน `date_diff` เพิ่มเติม โดยให้มีการตรวจสอบ
 - วันที่ต้องเป็นวันที่ถูกต้องของเดือนนั้นๆ
 - เดือนต้องอยู่ระหว่าง 1-12
 - เดือนกุมภาพันธ์ของปีที่มี Leap Year เท่านั้นที่จะมี 29 วันได้
 - หากข้อมูล Input ผิดพลาด ให้ Return -1

Mutable กับ Immutable

- List เป็นโครงสร้างข้อมูลที่เรียกว่า Mutable (แปลว่า เปลี่ยนแปลงได้)
- ส่วน Int, Float, Bool, String เป็นข้อมูลที่เป็น Immutable โดยหากเราแก้ไขข้อมูลในตัวแปรนั้น Python จะทำลายข้อมูลนั้น และสร้างขึ้นใหม่ โดยไม่ใช่ข้อมูลตำแหน่งเดิม ตามตัวอย่างที่เมื่อเปลี่ยนค่าใน a จะพบว่า a จะไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งเดิม

```
main.py x
1 a = 10
2 b = 10
3 c = 20
4 print(id(a))
5 print(id(b))
6 print(id(c))
7
8 a = 30
9 print(id(a))
```

Console Shell

```
140377907878112
140377907878112
140377907878432
140377907878752
>
```


Mutable กับ Immutable

- จากความรู้ข้างต้น ในกรณีที่เราส่งพารามิเตอร์เข้าไปใน argument ของฟังก์ชัน
- หากพารามิเตอร์นั้นเป็นแบบ Immutable ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะหากมีการกำหนดค่าใหม่ในฟังก์ชัน ก็จะเหมือนกับเป็นตัวแปรใหม่ ไม่กระทบตัวแปรเดิม

```
main.py x
1 def test(x):
2     print(x, id(x))
3     x = 20
4     print(x, id(x))
5
6 a = 10
7 print(id(a))
8 test(a)
9 print(id(a))
10
```

Console Shell

```
140506853185760
10 140506853185760
20 140506853186080
140506853185760
❏
```


Mutable กับ Immutable

- แต่หากเป็นข้อมูลที่เป็น mutable แล้ว หากมีการแก้ไขข้อมูลตัวแปรภายในฟังก์ชัน อาจทำให้มีปัญหาดได้ (ยกเว้น กรณีที่เป็นความตั้งใจ)
- จะเห็นว่า List a ที่ส่งเป็นพารามิเตอร์ มีการแก้ไขไปด้วย ดังนั้นควรระวังกรณีนี้

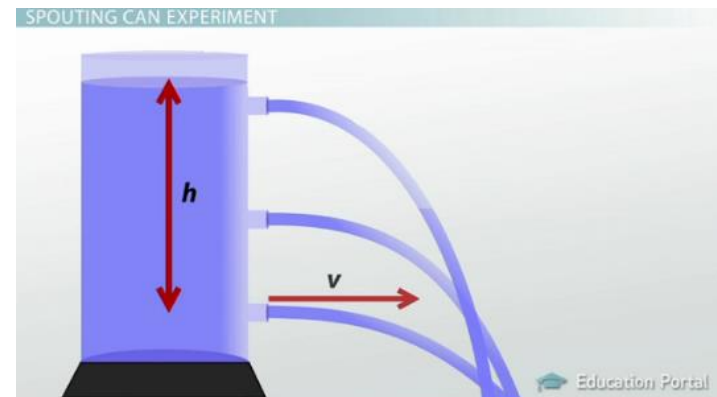
```
main.py x
1 def test(x):
2     print(id(x), x)
3     x[1] = 50
4     print(id(x), x)
5
6 a = [10, 20, 30]
7 print(id(a), a)
8 test(a)
9 print(id(a), a )
```

```
139658320515584 [10, 20, 30]
139658320515584 [10, 20, 30]
139658320515584 [10, 50, 30]
139658320515584 [10, 50, 30]
>
```


Problem Solving : Case Study

- มีถังน้ำขนาด $2 \times 2 \times 2$ เมตร มีน้ำอยู่เต็ม เจาะรูเป็นวงกลมที่มีพื้นที่หน้าตัด 2 ตารางเซนติเมตร จำนวน 4 จุด คือ ที่ก้นถัง, ที่ความสูง 50 cm, ที่ความสูง 100 cm และที่ความสูง 150 cm ตามลำดับ จงเขียนโปรแกรมว่าใช้เวลาเท่าใด น้ำจึงไหลออกจากถังจนหมด (ให้คำนวณเป็น รอบ รอบละ 0.01 วินาที)
- ปริมาณน้ำที่ไหลออกจากรู = ความเร็วของน้ำ \times เวลา \times พื้นที่หน้าตัด
- ความเร็วของน้ำที่ไหลออกจากรู = $(2 \times g \times \text{ความสูงของน้ำจากรู})^{1/2}$
- ดังนั้นปริมาณน้ำไหลออก = $(2 \times g \times \text{ความสูงของน้ำจากรู})^{1/2} \times \text{เวลา} \times \text{พื้นที่หน้าตัด}$ (น้ำต้องอยู่เหนือรูเท่านั้น)

Problem Solving : Case Study

- วิเคราะห์โจทย์

- ในชีวิตความเป็นจริง น้ำจะไหลต่อเนื่องไปเรื่อยๆ แต่ในการเขียนโปรแกรมเราจะต้องจำลองการทำงานเป็นรอบๆ
- เราสามารถมองการทำงานได้ดังนี้
 1. น้ำไหลออกจากรู ตามความเร็ว (ความสูงของน้ำ)
 2. ตรวจสอบปริมาณน้ำที่หายไป
 3. ตรวจสอบระดับน้ำลดลง
 4. วนไปทำข้อ 1 จนกว่าน้ำจะหมดถึง

Problem Solving : Case Study

- วิเคราะห์โจทย์

- เนื่องจากมีรูจำนวน 4 รู ซึ่งมีความสูงไม่เท่ากัน ดังนั้นน้ำที่ไหลออกจากรูจึงไม่เท่ากันด้วย
- เราจะกำหนดให้ความสูงของน้ำ = h (h ต้องมากกว่า 0)
- น้ำที่ไหลออกจากรู จำนวน 4 รู = $vol1, vol2, vol3, vol4$
- ดังนั้นปริมาณน้ำที่หายไป = $vol1+vol2+vol3+vol4$
- คำนวณ h ใหม่ = h เดิม - (ปริมาณน้ำที่ไหลออก / พื้นที่หน้าตัด)
- นับเวลาเพิ่ม และ ตรวจสอบว่าน้ำหมดหรือยัง

Problem Solving : Case Study

- เขียนเป็นโค้ดเทียม
 - กำหนด $h = 2$
 - กำหนดค่า $dt = 0.01$
 - กำหนดค่า $area = 0.002$
 - กำหนดค่า $g = 10$
 - กำหนดค่า $timer = 0$

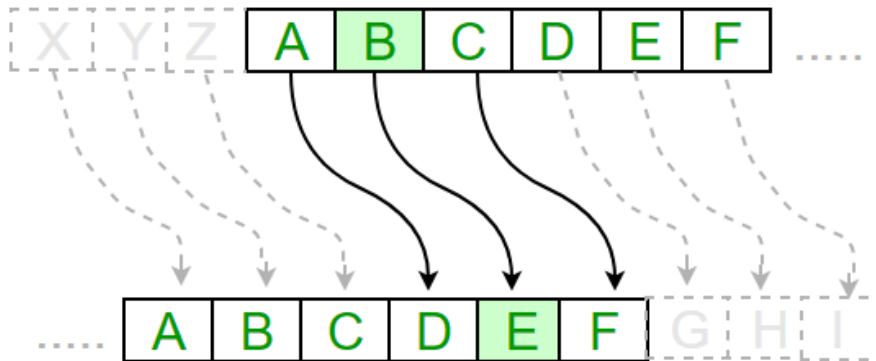
Problem Solving : Case Study

- เขียนเป็นโค้ดเทียม
 - ทำงานต่อไปนี้ หาก $h > 0$
 - คำนวณค่า $vol1 = (2 \times g \times h)^{1/2} \times dt \times area$
 - ถ้า $h > 0.5$ คำนวณค่า $vol2 = (2 \times g \times (h-0.5))^{1/2} \times dt \times area$ ถ้าไม่ใช่ $vol2 = 0$
 - ถ้า $h > 1.0$ คำนวณค่า $vol3 = (2 \times g \times (h-1.0))^{1/2} \times dt \times area$ ถ้าไม่ใช่ $vol3 = 0$
 - ถ้า $h > 1.5$ คำนวณค่า $vol4 = (2 \times g \times (h-1.5))^{1/2} \times dt \times area$ ถ้าไม่ใช่ $vol3 = 0$
 - ผลรวม $total = vol1 + vol2 + vol3 + vol4$
 - คำนวณค่า h ใหม่ $= h$ เดิม $- (total/4)$
 - $Timer = timer + dt$
 - แสดงผลค่า timer

Case Study : Caesar cipher

- ในสมัยโรมัน มีการส่งข้อมูลแบบเข้ารหัส เพื่อป้องกันการอ่านแอบอ่าน เรียกว่าการเข้ารหัสแบบซีซาร์ โดยใช้วิธีการเลื่อนตัวอักษร
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
- เช่น ถ้ากำหนดเลื่อน 5 ข้อความ hello -> mkrru
- กรณีที่เป็นตัว z จะวนกลับไปใช้ abc ใหม่

Case Study : Caesar cipher

- วิเคราะห์โจทย์ ข้อนี้อาจจะเริ่มจากพิจารณาว่าต้องมีฟังก์ชันอะไรบ้าง จากนั้นก็ค่อยๆ เขียนและทดสอบฟังก์ชัน และค่อยนำมารวมกันเป็นโปรแกรม
 - ต้องมีฟังก์ชันเข้ารหัส (encrypt) โดยมีพารามิเตอร์จำนวน 2 ตัว คือ string ข้อความ และ จำนวนที่ shift โดย return เป็น string ข้อความที่เข้ารหัสแล้ว

```
plain_text = "hello"
```

```
shift = 5
```

```
cipher_text = "mjqqt"
```

```
print output: "The encoded text is mjqqt"
```


Case Study : Caesar cipher

- ฟังก์ชัน encrypt สามารถเขียนเป็นโค้ดเทียมได้ดังนี้
 - cipher_text เท่ากับ “ ”
 - สำหรับแต่ละตัวอักษรใน plain_text (string ที่รับเข้ามา)
 - ให้หาว่าเป็นตัวอักษรลำดับเท่าใดใน a-z เก็บค่าไว้ที่ position
 - จากตำแหน่งที่ได้ให้บวกค่า shift amount เข้าไป เพื่อหาตำแหน่งใหม่
 - ให้นำตัวอักษรในตำแหน่งใหม่เพิ่มเข้าไปใน cipher_text
 - สำหรับการหาว่าตัวอักษรเป็นลำดับเท่าใด จะใช้ method ที่ชื่อ index

Case Study : Caesar cipher

- ฟังก์ชัน encrypt สามารถเขียนเป็นโปรแกรม และ ทดสอบดังนี้
- เพื่อป้องกันปัญหา ตัวใหญ่ ตัวเล็ก จึงใช้ method .lower เพื่อแปลงเป็นตัวเล็ก

```
main.py x
1 import string
2
3 def encrypt(plain_text, shift_amount):
4     cipher_text = ""
5     for letter in plain_text:
6         position = string.ascii_lowercase.index(letter)
7         new_position = position + shift_amount
8         new_letter = string.ascii_lowercase[new_position]
9         cipher_text += new_letter
10    return cipher_text
11
12 text = input("Type your message: ").lower()
13 shift = int(input("Type the shift number: "))
14 text = encrypt(text, shift)
15 print(f"The encoded text is {text}")
```

Console Shell

```
Type your message: hello
Type the shift number: 5
The encoded text is mjqqt
```


Case Study : Caesar cipher

- Exercise 5.4 : ให้นักศึกษาทดลองเขียนโปรแกรม decrypt เพื่อถอดรหัส

```
12 ▼ def decrypt(cipher_text, shift_amount):
13     plain_text = ""
14 ▼   for letter in cipher_text:
15         position = string.ascii_lowercase.index(letter)
16         new_position = position - shift_amount
17         plain_text += string.ascii_lowercase[new_position]
18     return plain_text
19
20 text = input("Type your message: ").lower()
21 shift = int(input("Type the shift number: "))
22 text = encrypt(text, shift)
23 print(f"The encoded text is {text}")
24 text = decrypt(text, shift)
25 print(f"The decoded text is {text}")
```


Case Study : Caesar cipher

- **Exercise 5.5** : ถ้าดูจากโปรแกรมจะเห็นว่าส่วน encrypt และ decrypt มีโปรแกรมที่คล้ายกัน ซึ่งเมื่อเราเจอแบบนี้ ควรจะหาวิธีนำมารวมกัน
- ให้ นศ. เขียนฟังก์ชัน ชื่อ caesar โดยให้รับพารามิเตอร์เพิ่มอีก 1 ตัว คือ direction เพื่อบอกว่าจะ encrypt หรือ decrypt
- ฟังก์ชัน caesar ต้องรองรับกรณีที่มีเว้นวรรคในคำ เช่น “ce computer”
- ฟังก์ชัน caesar เมื่อพบเครื่องหมายให้ข้ามไปไม่ต้อง shift
- ให้ป้องกันกรณีที่ใส่เลข shift เกิน 26
- กรณีที่เป็นตัว z และมีการ shift ให้กลับไปเป็น a ใหม่
- ให้เขียนโปรแกรมถามว่าจะทำงานต่อหรือไม่

Case Study : Caesar cipher

main.py ×

```
1  import string
2
3  ▼ def caesar(start_text, shift_amount, cipher_direction):
4      end_text = ""
5      ▼ if cipher_direction == "decode":
6          shift_amount *= -1
7      ▼ for char in start_text:
8          ▼ if char in string.ascii_lowercase:
9              position = string.ascii_lowercase.index(char)
10             new_position = (position + shift_amount) % 26
11             end_text += string.ascii_lowercase[new_position]
12         ▼ else:
13             end_text += char
14     return end_text
15
16     should_end = False
17     ▼ while not should_end:
18         direction = input("Type 'encode' to encrypt, type 'decode' to decrypt: ")
19         text = input("Type your message: ").lower()
20         shift = int(input("Type the shift number: "))
21
22         shift = shift % 26
23
24         text = caesar(start_text=text, shift_amount=shift, cipher_direction=direction)
25         print(f"Here's the {direction}d result: {text}")
26         restart = input("Type 'yes' if you want to go again. Otherwise type 'no'.")
27     ▼ if restart == "no":
28         should_end = True
29         print("Goodbye")
```


For your attention